

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **SOLAR CENTER a.s.**, se sídlem Praha 6, Na dlouhém lánu 508/41, IČ: 252 77 260, zast. JUDr. Janem Rathem, advokátem, se sídlem Praha 1, Na Poříčí 19, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 31, o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 27.4.2012, č.j.: 5974/12-1300-106187

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzen platební výměr na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období květen 2010 Finančního úřadu pro Prahu 6 ze dne 25.11.2010, č.j. 326483/10/006514107816.

Podle zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, původně žalované Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu ke dni 1.1.2013 zaniklo a jeho působnost přešla na Odvolací finanční ředitelství. Od uvedeného data je tedy žalovaným v této věci Odvolací finanční ředitelství (§ 69 s.ř.s.).

K žalobcovu odvolání Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu (dále též „žalovaný“) potvrdilo závěr správce daně, že z předložených dokladů a evidence vedené pro účely daně z přidané hodnoty vyplynulo, že nárok na odpočet daně za zdaňovací období

květen 2010 žalobce mimo jiné uplatnil na základě dokladů vystavených jménem společnosti STAVEBNÍ-SOLÁRNÍ ENERGIE s.r.o. (dále také „SSE“). Celkem měl žalobce přijmout zdanitelné plnění spočívající ve zprostředkování dle smlouvy ze dne 4.1.2010, v hodnotě 50.000.000,-Kč + 10.000.000,-Kč daň z přidané hodnoty. Žalobce správci daně předložil smlouvu o dílo, kterou správce daně dle jejího obsahu vyhodnotil jako smlouvu o zprostředkování výstavby fotovoltaických elektráren. Správce daně uskutečnění zdanitelného plnění ověřoval prostřednictvím dožádání u Finančního úřadu pro Prahu 1, z něhož vyplynulo, že společnost SOLÁRNÍ ENERGIE s.r.o. je nekontaktní, v sídle uvedeném v obchodním rejstříku společností neznámou. Z uvedeného důvodu správce daně žalobce vyzval, aby přijetí zdanitelného plnění prokázal dalšími důkazními prostředky a požadoval po žalobci doložení provedení úhrady tohoto plnění a předložení záznamů vedených pro účely daně z přidané hodnoty za zdaňovací období leden 2010. Na základě výzvy bylo předloženo přiznání k dani z přidané hodnoty podané jménem společnosti STAVEBNÍ-SOLÁRNÍ ENERGIE s.r.o. za zdaňovací období 1. a 2. čtvrtletí; notářský zápis NZ 714/2010, N 745/2010, dle kterého byla společnost STAVEBNÍ-SOLÁRNÍ ENERGIE s.r.o. dne 12.8.2010 převedena na osobu Yuriy Pruts a došlo ke změně sídla společnosti; protokol o ústním jednání ze dne 4.11.2010 č.j. 350700/10/001933107917, sepsaný na Finančním úřadě pro Prahu 1, z něhož vyplývá, že Mgr. S. coby zástupce společnosti STAVEBNÍ-SOLÁRNÍ ENERGIE s.r.o. se dostavil na finanční úřad a předložil výše zmíněný notářský zápis. S ohledem na skutečnost, že jiné důkazní prostředky ani výslovně požadované doklady o provedení úhrady zprostředkování žalobce nepředložil, došel správce daně k závěru, že splnění podmínek pro vznik nároku na odpočet daně uvedených v § 72 a § 73 zákona o DPH nebylo prokázáno a správce daně proto doklady vystavené jménem společnosti STAVEBNÍ-SOLÁRNÍ ENERGIE s.r.o. z nároku na odpočet daně vyloučil. K návrhu žalobce obsaženého v odvolání správce daně provedl dne 1.3.2011 svědeckou výpověď Mgr. S. V rámci odvolacího řízení byl žalobce opětovně vyzván, aby předložil záznamy vedené pro účely daně z přidané hodnoty za zdaňovací období leden 2010, přičemž žalobce předložil pouze výpisy týkající se udělení licencí na některé fotovoltaické elektrárny.

Odvolací orgán se v odůvodnění napadeného rozhodnutí vypořádával s tím, z jakého důvodu nepovažuje za dostatečný důkaz o faktickém přijetí zdanitelného plnění smlouvu ze dne 4.1.2010 (strana 4, 6 napadeného rozhodnutí) a uváděl skutečnosti, jež dle jeho názoru svědčí o formálnosti smlouvy. Odvolací orgán konstatoval, že žalobce nepředložil žádné důkazní prostředky, které by prokazovaly, že pro něj společnost STAVEBNÍ-SOLÁRNÍ ENERGIE s.r.o. zprostředkovatelskou činnost reálně uskutečňovala, naopak měl za to, že přijetí zdanitelného plnění je zásadním způsobem zpochybněno neprokázáním provedení úhrady provize společnosti STAVEBNÍ-SOLÁRNÍ ENERGIE s.r.o., přičemž žalobce podle odvolacího orgánu rovněž nedoložil, jakým způsobem měla být provize ve výši 50.000.000,-Kč bez daně vypočtena a neprokázal, že nárok na odpočet daně neuplatnil již za zdaňovací období leden 2010. Žalovaný poukázal na další skutečnosti, které zpochybňují uskutečnění zdanitelného plnění, tj. na okolnosti vzniku společnosti STAVEBNÍ-SOLÁRNÍ ENERGIE s.r.o. (str. 5 napadeného rozhodnutí).

Žalobce v žalobě napadal zákonnost postupu správního orgánu I. stupně a žalovaného. Žalobce brojil proti závěrům žalovaného, podle nichž žalobce neprokázal, že od společnosti STAVEBNÍ-SOLÁRNÍ ENERGIE s.r.o., přijal plnění a uplatnil tak nárok na odpočet daně v rozporu s § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty. Odpočet daně z přidané hodnoty uplatňoval žalobce na základě faktur společnosti STAVEBNÍ-SOLÁRNÍ ENERGIE s.r.o., jež byly vystaveny na základě předchozí zprostředkovatelské činnosti. Předmětem zprostředkování byla možnost pro žalobce uzavřít s příslušnými třetími osobami smlouvu o dílo a na jejím základě provést výstavbu fotovoltaických elektráren. Přesvědčení

žalovaného, že smlouva, na jejímž základě měla společnost STAVEBNÍ-SOLÁRNÍ ENERGIE s.r.o. plnit žalobci, byla formálním aktem, který ve skutečnosti nebyl plněn, žalobce nesdílí z následujících důvodů: 1) není podstatné, že přesná výše provize nebyla vepsána přímo ve smlouvě, 2) výsledek činnosti (zprostředkování a technická a pracovní činnost při výstavbě fotovoltaických elektráren) je objektivně dán, 3) jednání společnosti STAVEBNÍ-SOLÁRNÍ ENERGIE s.r.o. se uskutečňovalo mnohem dříve před jejím zápisem do obchodního rejstříku, velká část vztahů mezi žalobcem, osobami tvořícími společnost SSE a jejími spolupracovníky byla navázána a realizována již před uzavřením písemné podoby smlouvy a před vznikem společnosti SSE, 4) žalobce není odpovědný za to, že společnost STAVEBNÍ-SOLÁRNÍ ENERGIE s.r.o. ukončila své aktivity.

Nezákonnost napadeného rozhodnutí spočívá dle žalobce v nedostatečně zjištěném skutkovém stavu způsobeném nedostatečným vyčerpáním důkazních možností – neprovedením výslechů svědků k faktické činnosti společnosti STAVEBNÍ-SOLÁRNÍ ENERGIE s.r.o.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě zopakoval své závěry obsažené v žalobou napadeném rozhodnutí a dále uvedl, že žalobce byl se závěry žalovaného před vydáním rozhodnutí o odvolání předem seznámen a mohl navrhnout provedení dalších důkazních prostředků. Nebylo povinností žalovaného zkoumat, zda a kým byla zprostředkovatelská činnost eventuálně provedena před vznikem společnosti STAVEBNÍ-SOLÁRNÍ ENERGIE s.r.o., protože předmětem daňového řízení bylo posoudit, zda žalobci vznikl nárok na odpočet daně na základě dokladů vystavených jménem společnosti STAVEBNÍ-SOLÁRNÍ ENERGIE s.r.o., přičemž pro posouzení této skutečnosti bylo podstatné a rozhodující, zda zprostředkování pro žalobce uskutečnila společnost STAVEBNÍ-SOLÁRNÍ ENERGIE s.r.o.

Ve správním spise se pro danou věc nacházejí mimo jiné tyto podstatné dokumenty: rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 27.4.2012, č.j.: 5974/12-1300-106187 (žalobou napadené rozhodnutí), odvolání ze dne 25.12.2010, doplnění odvolání ze dne 19.1.2011, platební výměr Finančního úřadu pro Prahu 6 ze dne 25.11.2010, č.j. 326483/10/006514107816, na daň z přidané hodnoty za květen 2010, výzva k odstranění pochybností ze dne 13.7.2010, protokol ze dne 5.8.2010, odpověď na dožádání provedené Finančním úřadem pro Prahu 1 ze dne 6.10.2010, výzva správce daně ze dne 13.10.2010, protokol o výslechu svědka Mgr. D. S. ze dne 1.3.2011, daňové doklady – faktury č. 01001 – 01010, smlouva o dílo ze dne 4.1.2010, doplnění dokazování v rámci odvolacího řízení proti platebnímu výměru na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období 05/2010, výzva odvolacího orgánu ze dne 6.2.2012.

Městský soud v Praze přezkoumal v rámci podané žaloby napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobních bodů, přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ust. § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). Dospěl přitom k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle ust. § 72 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty je plátce oprávněn k odpočtu daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění, které v rámci svých ekonomických činností použije pro účely uskutečňování

- a) zdanitelných plnění dodání zboží nebo poskytnutí služby s místem plnění v tuzemsku,
- b) plnění osvobozených od daně s nárokem na odpočet daně s místem plnění v tuzemsku,
- c) plnění s místem plnění mimo tuzemsko, pokud by měl nárok na odpočet daně, jestliže by se uskutečnila s místem plnění v tuzemsku,
- d) plnění uvedených v § 54 odst. 1 písm. a) až j), l) až u) a y) a v § 55 s místem plnění ve třetí zemi, nebo pokud jsou taková plnění přímo spojena s vývozem zboží, nebo
- e) plnění uvedených v § 13 odst. 8 písm. a), b), d) a e) a v § 14 odst. 5.

Podle ust. § 73 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb. pro uplatnění nároku na odpočet daně je plátce povinen splnit tyto podmínky:

- a) při odpočtu daně, kterou vůči němu uplatnil jiný plátce, mít daňový doklad,
- b) při odpočtu daně, kterou plátce uplatnil při poskytnutí zdanitelného plnění osobou povinnou k dani neusazenou v tuzemsku nebo jiným plátcem, anebo kterou plátce uplatnil při pořízení zboží z jiného členského státu, daň přiznat a mít daňový doklad; nemá-li plátce daňový doklad, lze nárok prokázat jiným způsobem,
- c) při odpočtu daně při dovozu zboží, je-li plátce povinen tuto daň přiznat podle § 23 odst. 2 až 4, daň přiznat a mít daňový doklad,
- d) při odpočtu daně při dovozu zboží, není-li plátce povinen postupovat podle § 23 odst. 2 až 4, vyměřenou daň zaplatit a mít daňový doklad, nebo
- e) při odpočtu daně, kterou plátce uplatnil v případě plnění podle § 13 odst. 4 písm. b), daň přiznat a mít daňový doklad; nemá-li plátce daňový doklad, lze nárok prokázat jiným způsobem.

Podle ust. § 39 odst. 8 písm. c) zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, správce daně prokazuje existenci skutečností vyvracejících věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost účetnictví a jiných povinných evidencí či záznamů, vedených daňovým subjektem.

Podle ust. § 39 odst. 9 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v přiznání, hlášení a vyúčtování nebo k jejichž průkazu byl správcem daně v průběhu daňového řízení vyzván.

S ohledem na nabytí účinnosti zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, od 1.1.2011, v návaznosti na přechodná ustanovení daňového řádu, uvádí soud i úpravu dokazování v daňovém řízení dle daňového řádu.

Podle ust. § 92 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v řádném daňovém tvrzení, dodatečném daňovém tvrzení a dalších podáních.

Podle ust. § 92 odst. 5 písm. c) zákona č. 280/2009 Sb. správce daně prokazuje skutečnosti vyvracející věrohodnost, průkaznost, správnost či úplnost povinných evidencí, účetních záznamů, jakož i jiných záznamů, listin a dalších důkazních prostředků uplatněných daňovým subjektem.

Rozložením důkazního břemene v daňovém řízení se opakovaně zabývaly správní soudy včetně Nejvyššího správního soudu, a to jak ve vztahu k zákonu o správě daní a poplatků, tak ve vztahu k daňovému řádu.

V rozsudku ze dne 9.3.2016, č.j. 6 Afs 271/2015-50 Nejvyšší správní soud konstatoval, že: „...je to daňový subjekt, kdo nese břemeno tvrzení ve vztahu ke své daňové povinnosti a břemeno důkazní ve vztahu k těmto tvrzením. Přestože daňový subjekt předloží formálně bezvadné doklady, správci daně mohou vzniknout pochybnosti o věrohodnosti, průkaznosti, správnosti či úplnosti daňových dokladů, účetnictví nebo jiné evidence. Správce daně je v takovém případě povinen prokázat existenci vážných a důvodných pochyb o souladu předložených záznamů se skutečností [viz § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu]. Není však povinen postavit najisto, že předložené údaje jsou v účetnictví či v jiné evidenci daňového subjektu zaznamenány v rozporu se skutečností. Pokud správce daně důvodně zpochybní předložené účetní nebo daňové doklady, tedy unese své důkazní břemeno podle § 92 odst. 5 písm. c) daňového řádu, leží na daňovém subjektu důkazní břemeno, aby pochybnosti správce daně vyvrátil a prokázal pravdivost svých tvrzení dalšími důkazy.“

Ze správního spisu vyplývá, že správci daně po přezkoumání přiznání k dani z přidané hodnoty za květen 2010 vznikly pochybnosti o správnosti, pravdivosti, průkaznosti a úplnosti údajů o přijatých a uskutečněných zdanitelných plněních, neboť hodnota vykázaných zdanitelných plnění s nárokem na odpočet neodpovídá hodnotě zdanitelných plnění na výstupu, a z uvedeného důvodu vydal dne 13.7.2010 výzvu k odstranění pochybností.

Dne 5.8.2010 žalobce při ústním jednání (protokol ze dne 5.8.2010) správci daně předložil smlouvy o zprostředkování se společností STAVEBNÍ-SOLÁRNÍ ENERGIE s.r.o., přijaté a vydané faktury a evidenci vedenou pro účely DPH.

Správce daně na základě dožádání, které provedl Finanční úřad pro Prahu 1, zjistil, že společnost STAVEBNÍ-SOLÁRNÍ ENERGIE s.r.o. nesídlí na adrese zapsané v obchodním rejstříku a je nekontaktní.

Dne 13.10.2010 vydal správce daně výzvu, aby žalobce doložil a prokázal faktické přijetí zdanitelných plnění uvedených na bližší specifikovaných dokladech, doložil doklady osvědčující úhrady částek uvedených na vyjmenovaných dokladech, a doložil a prokázal, že si společnost z uvedených dokladů neuplatnila nárok na odpočet daně z přidané hodnoty již ve zdaňovacím období leden 2010. Správce daně rovněž žalobce vyzval, aby doložil a prokázal použití zdanitelného plnění od dodavatele STAVEBNÍ-SOLÁRNÍ ENERGIE s.r.o. ve smyslu ust. § 72 a 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty.

Z ústního jednání, které se konalo u Finančního úřadu pro Prahu 1, na něž se dostavil Mgr. D. S. zastupující na základě plné moci společnost STAVEBNÍ-SOLÁRNÍ ENERGIE s.r.o. vyplynulo, že z rozhodnutí jediného společníka pana J. V. došlo k odvolání jednatele J. V. a k jmenování jednatelem pana Y. P., ke změně sídla společnosti STAVEBNÍ-SOLÁRNÍ ENERGIE s.r.o. a současně k převodu celého obchodního podílu na pana Y. P.

Správce daně po provedeném vytýkacím řízení dospěl k závěru, že žalobce neunesl důkazní břemeno ve smyslu ust. § 31 odst. 9 zákona o správě daní a porušil ust. § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty. Z uvedeného důvodu vydal dne 25.11.2010 platební výměr č.j. 326483/10/006514107816 na daň z přidané hodnoty za květen 2010. Citovaný platební výměr napadl žalobce odvoláním, ve kterém uvedl, že má za to, že důkazní břemeno unesl, neboť doložil daňové doklady, smluvní ujednání a i provedení částečné úhrady přes bankovní účet. V odvolání navrhl provést svědeckou výpověď Mgr. D. S.

K podání svědecké výpovědi Mgr. D. S.došlo dne 1.3.2011. Svědek uvedl, že pan P. je nekontaktní a na otázku správce daně, zda je obeznámen s obchodním případem týkajícím se společnosti žalobce a společnosti STAVEBNÍ-SOLÁRNÍ ENERGIE s.r.o. v lednu roku 2010 pouze odpověděl, že ho kontaktoval pan V., jenž mu předal složky, které ani nestudoval.

Odvolací správní orgán vyzval dne 6.2.2012 žalobce k vyjádření ke všem zjištěným skutečnostem a důkazům, které je prokazují, popřípadě k navržení provedení dalších důkazních prostředků.

Žalobce žádné doplnění dokazování nenavrhł, žalovaný vydal dne 27.4.2012 rozhodnutí č.j.: 5974/12-1300-106187, v němž podrobně rozebral, z jakého důvodu žalobce jeho pochybnosti neodstranil a neunesl důkazní břemeno (okolnosti vzniku společnosti STAVEBNÍ-SOLÁRNÍ ENERGIE s.r.o., časová souslednost mezi vznikem společnosti, uzavřením smluv a plněním, nekonkrétnost smlouvy ve vztahu k provizi, její výši i způsobu úhrady, nekontaktnost společnosti STAVEBNÍ-SOLÁRNÍ ENERGIE s.r.o včetně jejího převodu na nového společníka, a zejména nedoložení úhrady sjednané provize).

Žalobce spatřoval nezákonnost napadeného rozhodnutí v nedostatečně zjištěném skutkovém stavu způsobeném nedostatečným vyčerpáním důkazních možností – neprovedením výsledků svědků k faktické činnosti společnosti STAVEBNÍ-SOLÁRNÍ ENERGIE s.r.o. Žádné svědky, kromě osoby Mgr. S., však k prokázání plnění nenavrhł. Žalovaný Mgr. S. vyslechl, jeho výslech však k vyvrácení pochyb nepřispěl a z hlediska daného případu nepřinesl žádné nové skutkové zjištění. Nadto, v rozporu se svým tvrzením obsaženým v odvolání proti platebnímu výměru, žalobce správci daně úhradu sjednané provize k daňovým dokladům zpochybňovaným žalovaným nedoložil.

Finanční orgány tedy vyhodnotily důkazní řízení tak, že žalobce neprokázal plnění ze strany společnosti STAVEBNÍ-SOLÁRNÍ ENERGIE s.r.o. a neprokázal plnění ze své strany, faktickou úhradu sjednané provize. Byl to žalobce, kdo neunesl důkazní břemeno vyplývající pro něj z § 92 odst. 3 daňového řádu, neboť neprokázal uskutečnění prověřovaných zdanitelných plnění.

K tomu soud uvádí z judikatury Nejvyššího správního soudu, rozsudku ze dne 26.3.2009, č.j. 5 Afs 51/2008-95: „*Správce daně nemá povinnost prokázat, že údaje o určitém účetním případě jsou v účetnictví daňového subjektu zaznamenány v rozporu se skutečností, je však povinen prokázat, že o souladu se skutečností existují natolik závažné a důvodné pochyby, že činí účetnictví nevěrohodným, neúplným, neprůkazným nebo nepsrávným. ...Správce daně je povinen identifikovat konkrétní skutečnosti, na základě nichž hodnotí předložené účetnictví jako nevěrohodné, neúplné, neprůkazné či nesprávné... Unese-li správce daně své důkazní břemeno, je na daňovém subjektu, aby prokázal soulad účetnictví se skutečností, tj. aby setrval na svých původních tvrzeních a doložil, že přes vzniklé pochyby se sporný účetní případ udál tak, jak je o něm účtováno, anebo aby naopak korigoval svá původní tvrzení, nabídl tvrzení nová, reflektující existenci pochyb o souladu účetnictví se skutečností, a tato svá revidovaná tvrzení prokázal. Důkazní prostředky zde budou pravidelně pocházet ze sféry mimo účetnictví a de facto nahradí či doplní nevěrohodné, neúplné, neprůkazné či nesprávné účetnictví.*“

Vzhledem ke shora uvedenému neshledal soud námitky žalobce důvodnými, a proto žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Městský soud v Praze rozhodl ve věci bez nařízení jednání, neboť ani žalobce a ani žalovaný správní orgán k výzvě soudu podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. nevyjádřili svůj nesouhlas s takovým projednáním věci.

O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci úspěch neměl, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 31. srpna 2016

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková